

та си да искрия; отецъ мой въ сердце-то ми стои. Ако не го видя, не ся успокоявамъ, ако отецъ мой не излѣзе здравъ и освободень да го видя, не надѣвайся да ся радувамъ.

Бон. Маіеръ, за любовь Божія. . . .

Маі. Не ся печалите; Контъ Ауспійскій не е много далеко.

Паме. О небеса! гдѣ е отецъ мой?

Маі. Онъ споредъ заповѣдь-та тайнаго писаря съ мене наедно дойде. Поржча ми обаче скрять да го държа, за да не бы негово-то присутствіе причинило нѣкое смущеніе на важната тая работа, коя-то предя малко благополучно окончихме. Кажете нека влѣзе.

Бон. Гдѣ е мой дѣдо?

Паме. Гдѣ е мой отецъ?

СЦЕНА ПОСЛѢДНАЯ.

Контъ Ауспійскій, и горѣреченни-те.

Кон. Ей мя тука, любезная ми дщерко, Ей мя тука предрагій ми зетко.

Паме. О любовь! и когда негли ще тя видя совершенно благополучень? когда ще тя видя освободень и безъ никой страхъ?